Música Antiga de Girona porta a Beuda el barroc català desconegut

El concert de la Garrotxa recupera l'obra dels compositors Josep Gaz i Manuel Gònima, mestres de capella de la catedral de Girona

Els integrants del grup Música Antiga de Girona que participaran al concert de Beuda.

GIRONA | DDG

L'ensemble Música Antiga de Girona, especialitzat en recuperar i divulgar els tresors conservats a l'arxiu musical de la catedral gironina, actua aquest diumenge, 10 d'agost, a l'església de Sant Feliu de Beuda, a la Garrotxa. El concert, que forma part de la programació del Festival de Música Antiga dels Pirineus, se centrarà en l'obra de Josep Gaz (1690 -1713) i Manuel Gònima (1735 - 1774), dos compositors poc coneguts del Barroc català i que van ser mestres de capella de la seu gironina.

Josep Gaz és un dels compositors més importants de l'etapa de plenitud del Barroc i l'any passat es va celebrar el tricentenari de la seva mort. Enterrat al Claustre de la Catedral després de dues dècades de treball continuat a la ciutat, la seva música és d'una gran versatilitat, de melodia molt rica i elaborada, notable claredat i algunes gosadies harmòniques, fent de pont entre el barroc castellà i les noves influències italianes. Home molt treballador, molt organitzat i d'una gran vitalitat, va obrir la seva formació tant a l'escola musical castellana, provinent de la cort de Madrid, i a les influències que van anar arribant des d'Itàlia en general i des de Nàpols en particular.

De les 150 obres que es conserven amb la seva signatura, la immensa majoria són obres vocals, amb textos predominantment castellans, alguns en llatí i una molt petita minoria en català.

Per la seva banda, l'obra de Manuel Gòmina tampoc va ser aliena a les novetats musicals arribades d'Itàlia. Lleidatà de naixement i fill de militar borbònic, Gònima es va educar musicalment a Barcelona i va guanyar la plaça de mestre de capella de la Catedral de Girona als 25 anys. Ho va fer amb el suport de canonges destacats i gràcies al seu prestigi, no va haver ni de fer els exercicis d'oposició per accedir al càrrec, que va exercir entre 1735 i 1774, quan van començar a arribar a la ciutat els grans canvis de la Il·lustració. Es va trobar trobar una Girona en expansió, que acabava la catedral amb la construcció de la gran escalinata i la finalització de la façana, mentre per dins s'ornamentava amb grans retaules. El mestre de capella no va patir cap setge, només la por a la fam i a la pesta. És per això que les seves composicions mostren una joiosa inspiració, menys continguda que la dels seus antecessors, per més que els textos parlin, tant en llatí com en castellà, de dolor.

Amb Gònima es consolida a Girona el pas musical del Barroc final a l'estil galant. Es produeix una simplificació de la polifonia, la seva preferència per l'harmonia vertical va deixant de banda el contrapunt del període anterior i fa servir les noves dinàmiques musicals.

La música de Gònima, recuperada per la història cultural gironina gràcies al treball de Música Antiga de Girona, també destaca per la claredat melòdica, la presència de nous recursos interpretatius que serveixen per realçar el dolor i sublimar l'amor.

El concert que oferiran demà a les vuit del vespre a Beuda també es podrà veure avui a Bernui, a Sort, també dins del Festival de Música Antiga dels Pirineus. Aquesta cita, que enguany arriba a la quarta edició, ha programat per aquest estiu un total de 37 concerts en espais particulars de més d'una vintena de municipis

diferents dels Pirineus proposant, alhora, una experiència patrimonial i cultural. Del Pirineu gironí, a banda de Beuda, aquest any hi participen Puigcerdà, Ripoll o Besalú.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/08/09/musica-antiga-girona-porta-beuda/682385.html?utm_source=rss